

Conferentie in Warschau

In de late zondagavond van 10 november arriveerde ik op vliegveld Warschau in Polen. Vreemd, om zomaar opeens naar een voor mij nieuw land te gaan, waar een taal gesproken wordt die ik niet eigen ben. Maar ik wist dat er een groep vrouwen op mij wachtte t.b.v. een conferentie over gelijkwaardigheid voor vrouwen. Ik was daar ter vervanging van ds. Marlies Schulz, die verhinderd was.

De conferentie van drie dagen werd georganiseerd door het Wicas, wat staat voor 'Women in Church and Society'. Wicas is onderdeel van de Lutherse Wereld Federatie (LWF), die in Geneve bijeenkomt. De federatie zetelt onder een dak ongeveer met de Wereld Raad van Kerken en de Verenigde Naties. Via het Wicas zet het LWF zich in voor kerkelijke gemeenschappen om gelijkwaardigheid te bereiken tussen vrouwen en mannen. Kennis, materiaal, persoonlijke steun en stimulans worden verleend vanuit het LWF.

De conferentie werd praktisch georganiseerd door Angieszka Godfrejow. Zij werkt in de Augsburgse kerk in Warschau. Cristina Rendon en Judith Van Osdol van het LWF leidden de conferentie inhoudelijk. Zij gaven overzicht van wat in het verleden gedaan is, hoe er gewerkt wordt in het LWF, en hoe de banden met de VN zijn. Voor mij persoonlijk waren het nieuwe werelden waar ik een inkijkje in kreeg.

Daarnaast waren er persoonlijke verhalen van vrouwen uit alle Europese landen. Zo werd duidelijk dat de positie van de vrouwen heel verschillend is in Europa, zowel in de kerk als in de maatschappij. In Duitsland bijvoorbeeld is wordt er hard en openlijk gewerkt om gelijkwaardigheid van mannen en vrouwen tot stand te brengen. Andere verhalen maakten duidelijk dat alertheid nodig zijn om aan gelijkwaardigheid toe te komen.

In deze conferentie kwam ook seksueel geweld aan de orde. Het komt zoveel voor, dat aandacht voor seksueel geweld en seksueel misbruik noodzakelijk blijft en geïntensiveerd dient te worden. Dat geldt ook voor Nederland. En dat geldt ook voor de situatie in de kerken. Een professionele omgang met slachtoffers van misbruik is uiterst belangrijk. Juist in kerken.

Voor mijzelf was het een opfriscursus in mijn betrokkenheid op gelijkwaardigheid van vrouwen. Ik merkte dat ik in dit onderwerp lui was geworden. Mijn aandacht heeft zich in de loop van de tijd verlegd naar mensen die gediscrimineerd worden vanwege hun afkomst (racisme) en vanwege geaardheid. Ik weet dat gelijkwaardigheid voor veel vrouwen niet aan de orde is. Zeker als ik kijk naar vrouwen van migrantenafkomst of naar vrouwen in financieel arme leefomstandigheden. Maar ook als het gaat om vrouwen in leidersposities.

Voor ik wegging naar Warschau vernam ik dat de Protestantse Kerk naast een mannelijke scriba ook een mannelijke voorzitter van de synode heeft gekozen. Predikant uit een gemeenschap waar vrouwen geen ambtsdrager mogen zijn.

Na drie dagen veel praten, overleggen, proberen elkaar te begrijpen over taalgrenzen heen, is er weer een stap gezet in de borging van gelijkwaardigheid van vrouwen. Via het LWF en dan verder naar alle kerken zal uitgezet worden hoe informatie ten behoeve van mannen en vrouwen vertaald en toegankelijk gemaakt kan worden.

Het was bijzonder om in Warschau te zijn en zoveel vrouwen uit Europa te leren kennen.

En het was een toegift om overdag met de taxi terug te gaan naar het vliegveld en bij daglicht een blik op te vangen van dat energieke land Polen.

Voor wie meer wil weten over het Wicas en wat deze internationale tak van het LWF doet zie:
<https://wicas.lutheranworld.org>

Ondertussen ben ik weer geland in Nederland. En lees van de uitspraak die de Lutherse Synode gedaan heeft het weekend dat ik in Warschau was, namelijk om in de vergaderingen 40% vrouwen, 40% mannen en 20% jongeren aanwezig te laten zijn. Als dat zou lukken, in alle geledingen van de kerk, dan zouden we een grote stap zetten in gelijkwaardigheid.

Margo Jonker, november 2019